

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

DECIZIA nr.5826 Dosar nr.1506/1/2006
Ședința publică de la 12 octombrie 2006

Completul compus din:

Mircea Aron	- Președinte
Ioana Surdescu	- Judecător
Livia Luminița Zglimbea	- Judecător
Magistrat asistent:	- Bujorel Florea
Procuror:	- Justina Condoiu

La 6 octombrie 2006 s-au luat în examinare recursurile declarate de inculpații **Goran Bajceta, Vla Aleksandar și Mustafa Durukan** împotriva deciziei penale nr.954 din 7 decembrie 2005 a Curții de Apel București – Secția I Penală.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea cu data de 6 octombrie 2006 iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 12 octombrie 2006.

CURTEA,

Asupra recursurilor de față,

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.575/F din 28 aprilie 2005 a Tribunalului București – Secția I-a penală, în baza art.11 pct.2 lit.a din Codul de procedură penală raportat la art.10 lit.c din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul **Vla Aleksandar** (...) pentru infracțiunea prevăzută de art.9 din Legea nr.143/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal.

S-a constatat că inculpatul a fost reținut și arestat începând cu data de 7 noiembrie 2002 la 6 aprilie 2004.

În temeiul art.9 din Legea nr.143/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal a fost condamnat inculpatul **Goran Bajceta** (...) la 3 ani și 6 luni închisoare.

În baza art.88 din Codul penal s-a computat prevenția de la 7 noiembrie 2003 la 2 noiembrie 2004.

În temeiul art.9 din Legea nr.143/2000 cu aplicarea art.74 alin.1 lit.a,c și alin.2 din Codul penal și art.76 lit.c din Codul penal a

fost condamnat inculpatul **Mustafa Durukan** (...) la 10 luni și 23 de zile închisoare.

În baza art.88 din Codul penal s-a computat prevenția de la 11 decembrie 2003 la 4 noiembrie 2004 și s-a constatat ca fiind executată pedeapsa.

Inculpații Goran Bajceta și Mustafa Durukan au fost obligați la cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Combatere a Criminalității, inculpații au fost trimiși în judecată pentru comiterea infracțiunii de trafic cu precursori în vederea producerii de droguri de mare risc prevăzută de art.9 din Legea nr.143/2000.

Actul de sesizare a motivat că în octombrie 2003, în baza unor acțiuni de investigație în domeniul combaterii traficului de droguri desfășurate de Direcția Generală de Combatere a Crimei Organizate și Antidrog din I.G.P. s-au obținut date relevante cu privire la implicarea lui Oncescu Vasile Narcis – și el condamnat în cauză – în vânzarea unor cantități de anhidridă acetică, precursor în fabricarea de droguri de mare risc.

În baza acestor date la 7 octombrie 2003, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a emis autorizațiile nr.494/D/2003 și 495/D/2003 privind folosirea investigatorului acoperit „P....” și a colaboratorului „A...”, nume de cod.

În baza autorizației, în aceeași zi, colaboratorul „A...” după o discuție telefonică cu inculpatul Oncescu Vasile Narcis s-a întâlnit cu acesta pentru a primi o mostră de anhidridă acetică din cantitatea de 1,5 tone anhidridă acetică pe care inculpatul se oferea s-o procure la prețul de 25 euro/litru.

Acțiunea s-a desfășurat sub supravegherea organelor de urmărire penală în zona restaurantului M.D. B... din București.

Inculpatul Oncescu Vasile Narcis i-a predat colaboratorului un recipient din plastic cu cantitatea de 0,5 l substanță lichidă – mostră – ce s-a dovedit a fi anhidridă acetică – precursor folosit la fabricarea drogului de mare risc, potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.S/324213 din 8 octombrie 2003 al Laboratorului de Analize Fizico-Chimice, Droguri din cadrul I.G.P. și care face parte din tabelul IV anexă la Legea nr.143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri precum și din

categoria a II-a anexa 1 la Legea nr.143/2000 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor.

Audiat cu privire la proveniența mostrei de precursor anhidridă acetică – Oncescu Vasile Narcis a arătat că a procurat substanța de la inculpatul Mustafa Durukan care îl contactase înainte de data de 7 octombrie 2003 și care i-a relatat că cineva din anturajul lui este interesat în vânzarea unei mari cantități de anhidridă acetică

Urma, potrivit înțelegerii dintre inculpatul Oncescu Vasile Narcis și Mustafa Durukan ca acesta din urmă să procure și să livreze colaboratorului ARA 1,5 tone anhidridă acetică.

Au urmat câteva zile de pertractări între inculpatul Oncescu Vasile Narcis și colaboratorul „A...” în care colaboratorul „A...” l-a introdus în relația de cumpărare a precursorilor – anhidridă acetică – pe investigatorul sub acoperire „P...” cel care ar fi trebuit să fie cumpărătorul în primă fază a 210 l anhidridă acetică prin intermediul lui Oncescu Vasile și Mustafa Durukan, acesta din urmă fiind în relație directă cu vânzătorul-deținător a unei mari cantități de precursori.

Urma ca „marfa” să fie recepționată de investigatorul „P...” în zona stației de metrou IMGB – ora 16⁰⁰ când Oncescu Vasile Narcis s-a întâlnit cu investigatorul sub acoperire Paul și colaboratorul A... căroră le-a relatat că Mustafa Durukan le-a spus că nu a obținut de la partener cantitatea de anhidridă acetică promisă, urmând să procure anhidridă de la prieteni din Oradea.

La ora 17¹⁵ inculpatul Mustafa Durukan s-a întâlnit cu Oncescu Vasile Narcis și colaboratorul A... la restaurantul M.D. B... căroră le-a spus că nu a putut face rost de marfă de la partenerul lui în acea zi. Toate operațiile, întâlnirile și distracțiile legate de proiectarea vânzării unei însemnate cantități de precursori în fabricarea unor droguri de mare risc au fost supravegheate de lucrători I.G.P. – Direcția Generală de Combatere a Crimei Organizate și Antidrog – Direcția Antidrog.

Din actul de sesizare rezultă că practic în acest mod s-a finalizat toată activitatea de investigare a inculpatului Mustafa Durukan și a partenerilor acestuia cu privire la proiectata vânzare de 1,5 tone anhidridă acetică.

Rechizitoriul conchide cu privire la acest aspect că inculpații Oncescu Vasile Narcis și Mustafa Durukan au traficat la 7 octombrie 2003 cantitatea de 0,5 litri anhidridă acetică precursor în

producerea heroinei, drog de mare risc, fapta constituind infracțiunea prevăzută de art.9 din Legea nr.143/2000.

Actul de sesizare mai reține că la 3 noiembrie 2004, inculpatul Goran Bajceta i-a propus colaboratorului A... vânzarea cantității de 120 l anhidridă acetică pentru perfectarea tranzacției urmând să se întâlnească în aceeași zi în barul „P.C.” din București, patronat de inculpatul Vla Aleksandar.

Se motivează că în bar colaboratorul „A...” și inculpații Goran Bajceta și Vla Aleksandar au discutat cu privire la procurarea a 120 litri anhidridă acetică la prețul de 25 euro/l și că inculpatul Vla Aleksandar a adus la masa unde se purtau discuțiile un recipient PVC din care a turnat în pahar circa 100 ml lichid peste care a pus apă plată.

Restul lichidului din recipient care ulterior s-a stabilit prin constatare tehnico-științifică a fi 260 ml. Anhidridă acetică a fost luată de colaboratorul „A...” și predată organelor de poliție prin intermediul investigatorului sub acoperire „P...”.

La 6 noiembrie 2003, conform înțelegerii din bar, inculpatul Goran Bajceta l-a contactat telefonic pe colaboratorul „A...” căruia i-a spus că au pregătită cantitatea de anhidridă acetică precursor și care urma să fie folosită la fabricarea heroinei într-un laborator clandestin.

Livrarea urma să aibă loc în fața Aeroportului Băneasa.

Organele de poliție au trecut la supravegherea operativă a activității inculpatului Goran Bajceta și a colaboratorului „A...” dar livrarea nu s-a realizat la 6 noiembrie 2003 întrucât inculpatul a simțit că este supravegheat.

La 7 noiembrie 2003 ora 8⁰⁰ inculpatul Goran Bajceta a adus în locuința colaboratorului „A...” 5 bidoane din plastic pline cu lichid despre care i-a spus că sunt pline cu anhidridă acetică – în total 100 l pentru care a cerut suma de 2500 USD.

Colaboratorul „A...” urma să procure banii în cursul aceleiași zile. După plecarea inculpatului Goran Bajceta, colaboratorul „A...” l-a sunat pe investigatorul sub acoperire „P...”, astfel că o echipă de lucrători de poliție din I.P.G. coordonată de procuror a organizat surprinderea în flagrant a inculpatului Goran Bajceta în timp ce urma să primească suma de 2500 euro, prețul anhidridei.

S-a procedat la capcanarea a 25 bancnote de câte 100 USD care urmau a fi predate de colaboratorul „A...” inculpatului ca plată pentru anhidrida acetică.

În jurul orei 14⁰⁰ inculpatul Goran Bajceta a intrat în locuința colaboratorului care i-a predat suma de 2500 USD cu care a fost surprins de echipa operativă la ieșirea din bloc.

S-a stabilit prin raport de constatare tehnico-științifică că cele 5 bidoane conțineau 113,3 litri anhidridă acetică – precursor în fabricarea heroinei.

Instanța de fond analizând probele administrate în cursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești a reținut în mare aceeași situație de fapt ca și aceea redată în rechizitoriu.

În ce-l privește pe inculpat Vla Aleksandar, instanța de fond a înlăturat susținerile colaboratorului și ale investigatorului sub acoperire potrivit cărora acesta ar fi adus la o masă din localul său, la 3 noiembrie 2003, apă plată și un recipient cu anhidridă acetică cu capacitatea de 0,5 l.

Instanța a motivat că declarația colaboratorului nu se coroborează cu nici un alt mijloc de probă, inculpații Vla Aleksandar și Goran Bajceta negând susținerile colaboratorului, iar pe de altă parte există contradicții între declarațiile colaboratorului și ale investigatorului sub acoperire de la urmărirea penală și instanță, precum și în conținutul proceselor verbale încheiate de investigatorul sub acoperire „P...”.

S-a relevat că în cursul cercetării penale colaboratorul „A...” a declarat că a discutat cu inculpații Vla Aleksandar și Goran Bajceta la masa din barul „P.C.” în limba română despre posibilitatea procurării de anhidridă acetică din Serbia în timp ce la cercetarea judecătorească colaboratorul și investigatorul sub acoperire au declarat că discuția în limba română s-a referit doar la înstrăinarea unor autoturisme.

Instanța de fond a reținut ca fiind cert doar faptul că recipientul din plastic de 0,5 l ce conținea anhidridă acetică i-a fost remis colaboratorului de inculpatul Goran Bajceta în afara localului, la despărțire și că ulterior colaboratorul l-a predat investigatorului sub acoperire.

Instanța de fond a mai motivat că în discuția purtată între colaboratorul „A...” și inculpatul Goran Bajceta (înregistrată de organele de urmărire penală și transcrisă la filele 110 și urm. din dosarul de urmărire penală), acesta din urmă nu a pomenit nici un moment că cei 113,2 litri de anhidridă acetică ar fi fost procurați de la Vla Aleksandar.

Față de aceste considerente instanța a dispus achitarea inculpatului Vla Aleksandar făcând aplicarea art.10 lit.c din Codul de procedură penală – fapta nu a fost săvârșită de inculpat și l-a condamnat pe Goran Bajceta pentru trafic cu precursori utilizați la fabricarea de droguri de mare risc.

În ce-l privește pe inculpatul Mustafa Durukan instanța a reținut în favoarea lui circumstanțe atenuante prevăzute de art.74 lit.a,c din Codul penal.

Prin decizia penală nr.954 din 7 decembrie 2005 Curtea de Apel București a admis apelul Parchetului de pe lângă Tribunalul București și a desființat în parte sentința, condamându-l pe inculpatul Vla Aleksandar la 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.d,e Cod penal pentru infracțiunea prevăzută de art.9 din Legea nr.143/2000.

S-au majorat pedepsele aplicate inculpatului Goran Bajceta de la 3 ani și 6 luni la 6 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.d și e din Codul penal și inculpatului Mustafa Durukan de la 10 luni și 23 zile închisoare la 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.d și e din Codul penal.

S-a respins ca nefondat apelul inculpatului Goran Bajceta.

S-a motivat că pedepsele aplicate inculpaților Goran Bajceta și Mustafa Durukan sunt greșit individualizate în raport de criteriile prevăzute de art.72 din Codul penal. S-a apreciat că inculpatul Goran Bajceta a traficant o mare cantitate de precursori în fabricarea drogurilor de mare risc și că acesta a avut o conduită nesinceră în procesul penal ca și Mustafa Durukan față de care a înlăturat aplicarea circumstanțelor atenuante judiciare.

Referitor la achitarea inculpatului Vla Aleksandar instanța de apel a apreciat că tribunalul a comis o gravă eroare de fapt prin interpretarea greșită a probelor.

S-a motivat că în raport de susținerile colaboratorului și a investigatorului sub acoperire este dovedit faptul că Vla Aleksandar a discutat cu Goran Bajceta despre anhidrida acetică în localul „P.C.” și despre posibilitatea de a procura astfel de substanță din Serbia.

S-a mai motivat că revenirea colaboratorului și a investigatorului sub acoperire în fața instanței nu sunt justificate, apreciindu-se că inculpatul Vla Aleksandar este participant la operațiunile ilicite cu precursori la folosirea drogurilor de mare risc.

Împotriva deciziei au declarat recursuri inculpații Vla Aleksandar, Goran Bajceta și Mustafa Durukan.

În recursul lui, inculpatul Vla Aleksandar critică decizia pentru greșita apreciere a probelor cu consecința condamnării și solicită casarea acesteia și menținerea soluției de achitare la instanța de fond.

Recursul inculpatului Vla Aleksandar este fondat.

Instanța de fond a răspuns exigențelor art.62 din Codul de procedură penală, potrivit căreia era obligată să lămurească cauza sub toate aspectele, pe bază de probe și a făcut o corectă aplicare a prevederilor art.63 din același cod referitor la aprecierea probelor.

În mod corect a relevat contradicțiile între declarațiile colaboratorului și investigatorului sub acoperire de la urmărirea penală și cercetarea judecătorească, ceea ce creează dubii în reținerea stării de fapt cu care a fost sesizată instanța.

Chiar trecând peste aceste contradicții și reținând ca fapt real împrejurarea că inculpatul recurent Vla Aleksandar ar fi fost prezent la momentul în care a fost manipulat recipientul ce s-a dovedit a conține 260 ml. anhidridă acetică, aceasta și numai aceasta nu este suficient pentru a concluziona că inculpatul a fost angrenat într-o acțiune de traficare de precursori în scopul producerii sau fabricării ilegale de droguri de mare risc.

Această acțiune rămâne singulară în contextul faptelor investigate de organele de urmărire penală.

Or, aceste organe au avut autorizații de ascultare a convorbirilor persoanelor implicate în operațiile ilicite cu anhidridă acetică și nici una dintre transcrierile aflate la dosarul cauzei nu relevă participarea, colaborarea lui Vla Aleksandar la procurarea și vânzarea acestei substanțe. S-a dovedit că persoanele bănuite a participa la efectuarea acestor operații au fost îndeaproape urmărite de organele competente, dar rezultatele nu confirmă că Vla Aleksandar ar fi comis acțiuni legate de aceste operații, nu este evidențiată vreo preocupare a acestuia de a realiza activități cu caracter de contribuție la comiterea infracțiunii prevăzute de art.9 din Legea nr.143/2000. În afară de declarațiile colaboratorului și a investigatorului sub acoperire nu există nici o probă care să susțină participarea lui Vla Aleksandar la comercializarea celor 113,3 litri de anhidridă acetică procurată de Goran Bajceta.

Pe de altă parte, potrivit art.9 din Legea nr.143/2000 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10

ani și interzicerea unor drepturi „producerea, fabricarea, importul, exportul, oferirea, vânzarea, transportul, livrarea cu orice titlu, trimiterea, procurarea, cumpărarea sau deținerea de precursori, echipamente și materiale, în scopul utilizării lor la cultivarea, producerea sau fabricarea ilicită de droguri de mare risc.

Din simpla examinare a textului rezultă că pentru realizarea laturii subiective a infracțiunii atunci când obiectul material al infracțiunii este un precursor, este necesar ca făptuitorul să fi acționat cu intenție calificată - adică să fie efectuat operații cu precursori – în scopul producerii sau fabricării ilicite de droguri de mare risc.

Or, în cauză chiar dacă s-ar accepta că a avut în mână recipientul cu 260 ml. Anhidridă, din nici o probă nu rezultă că Vla Aleksandar ar fi fost conștient de un astfel de scop care în cazul lui Goran Bajceta a fost dovedit prin referire expresă în discuțiile înregistrate.

Este acceptabil a se raționa că un astfel de scop poate fi relevant și prin alte elemente de fapt care nu implică neaparat o discuție explicită, cum ar fi clandestinitatea operației, anvergura operațiilor, cantitatea de substanță etc.

În cauză însă nici un element de fapt nu susține participarea inculpatului Vla Aleksandar la operațiuni cu precursori în scopul producerii sau fabricării drogurilor de mare risc.

Așa fiind, fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii din punct de vedere a vinovăției așa cum este reglementată la art.19 din Codul penal.

Prin urmare, în cauză sunt aplicabile prevederile art.11 p ct.2 lit.a și art.10 lit.d din Codul de procedură penală, în temeiul cărora

inculpatul Vla Aleksandar va fi achitat.

În recursul său inculpatul Goran Bajceta critică decizia pentru că nu s-a pronunțat asupra unei probe administrate de natură să garanteze soluția legală și temeinică, motiv de casare prevăzut de art.385⁹ pct.10 Cod procedură penală;

pentru că inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, motiv de casare prevăzut de art.385⁹ pct.13 din Codul de procedură penală;

pentru că instanța a aplicat pedepse greșit individualizate în raport de prevederile art.72 din Codul penal, motiv de casare prevăzut de art.385⁹ pct.14 din Codul de procedură penală;

pentru că hotărârea este contrară legii, motiv de casare prevăzut de art.385⁹ pct.17¹ din Codul de procedură penală.

Recursul inculpatului Goran Bajceta nu este fondat.

Instanța de fond a reținut o corectă situație de fapt în baza probelor administrate în cauză, care au fost apreciate în concordanță cu prevederile art.63 din Codul de procedură penală.

Inculpatul a fost urmărit pe tot parcursul desfășurării operațiunilor cu precursori în vederea fabricării și producerii de droguri de mare risc. Acest lucru rezultă din procesele verbale de înregistrare a convorbirilor sale telefonice și de ambient din planșele fotografice care îl surprind în ipostaze și acțiuni legate de comiterea operațiilor ilicite cu substanțe aflate sub control național. Inculpatul a fost prins cu suma de bani capcanată, reprezentând prețul celor 113.3 l. anhidridă acetică pe care a procurat-o de la o sursă pe care n-a dorit s-o dezvăluie.

Sunt probe certe care nu lasă loc de îndoială că inculpatul a vândut pentru el sau pentru altul precursori ai fabricării drogurilor de mare risc.

Faptul că la descoperirea activităților infracționale și identificarea autorilor au fost folosiți colaboratorul și investigatorul sub acoperire nu contravine legii așa cum susține recurentul prin apărător.

În acest sens sunt dispozițiile procedurale ale capitolului III art.20-26 din Legea nr.143/2000.

Este evident că nu colaboratorul și investigatorul sunt cauzele comiterii faptelor de către inculpat ci dorința acestuia de a obține venituri mari din traficul cu precursori ai fabricării drogului de mare risc. Este de asemenea o certitudine că inculpatul recurent avea deja asigurată procurarea substanței precursore, dovadă fiind chiar realizarea vânzării, ceea ce relevă că era angajat în operații de acest gen încă înainte de a lua contact cu colaboratorul.

De altfel, recurentul a și păstrat secretul provenienței anhidridei acetice, fapt care a fost avut în vedere la stabilirea pedepsei închisorii de către Curtea de Apel București și care trebuie să capete pondere în aprecierea pericolului concret al făptuitorului.

Nici al doilea motiv de recurs al inculpatului Goran Bajceta prevăzut de art.385⁹ pct.13 din Codul de procedură penală nu este fondat.

Așa cum s-a arătat este dovedit că inculpatul a efectuat operații ilicite cu anhidridă acetică, substanță înscrisă în tabelul

nr.IV – anexă la Legea nr.143/2000, cunoscând că aceasta este destinată producerii sau fabricării drogurilor de mare risc.

Inculpatul a avut o sursă de procurare a acestei substanțe pe care în fapt a și livrat-o colaboratorului sub acoperire contra unei sume de bani.

Prin urmare, faptele lui constituie infracțiunea prevăzută de art.9 din Legea nr.143/2000 care fără îndoială este o lege penală.

Referitor la pedeapsa de 6 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.d din Codul penal, aceasta este corect individualizată în raport de criteriile prevăzute de art.72 din Codul penal.

Astfel, art.9 din lege pedepsește infracțiunea comisă de inculpatul recurent cu închisoarea cuprinsă între 3 și 10 ani. În raport de aceste limite pedeapsa aplicată inculpatului este sub media acestor limite. Or, în raport de faptele concrete ale inculpatului recurent pedeapsa nu este prea severă.

Trebuie avut în vedere că inculpatul a făcut trafic cu o cantitate relativ mare de substanță precursoră la producerea de droguri de mare risc, a fost nesincer în tot cursul procesului penal și a comis fapta cu o deosebită tenacitate. Astfel, din înregistrările convorbirilor sale rezultă că sesizase că este urmărit de organele de investigare atât în deplasări cât și în conținutul discuțiilor telefonice.

Cu toate acestea, nu s-a oprit până nu a consumat integral traficul socotind fără temei că nu ar fi tras la răspundere.

Așa fiind, pedeapsa aplicată corespunde criteriilor legale de individualizare.

Este netemeinic și al 4-lea motiv de casare invocat de inculpat referitor la greșita aplicare a legii, în sensul că procurorul nu a cerut majorarea în apel a pedepsei principale aplicate inculpatului.

În realitate, în sumarele motive de apel redactate de reprezentantul parchetului este criticată individualizarea pedepsei aplicate la fond inculpatului Goran Bojceta iar în concluziile orale procurorul critică în mod expres pedeapsa principală aplicată acestuia, motivând că aceasta este „prea blândă” având în vedere împrejurările în care a comis faptele (f.52 verso dosar Curtea de Apel București) și a cerut majorarea.

Or, în raport de prevederile art.371 alin.2 referitoare devoluțiunea judecării în apel, văzând și prevederile art.374 teza ultimă din Codul de procedură penală, potrivit cărora motivele de apel se pot formula și oral în ziua judecății, instanța de apel a

procedat just admitând recursul procurorului în care s-a cerut explicit majorarea pedepsei având în vedere temeiuri reale care justificau această soluție.

Este de asemenea de observat că instanța de apel nu s-a aflat în situația prevăzută de art.373 alin.2 Cod procedură penală când potrivit legii în apelul declarat de procuror în favoarea unei părți instanța nu poate agrava situația acesteia.

Așa fiind, recursul inculpatului Goran Bojceta va fi în întregime respins ca nefondat.

Inculpatul Mustafa Durukan a criticat decizia Curții de Apel București, cerând în principal casarea acesteia și menținerea sentinței prin care a fost pedepsit mai puțin sever, motiv de casare prevăzut de art.385⁹ pct.14 din Codul de procedură penală.

Pe de altă parte s-a invocat faptul că probele sunt neconcludente și s-a cerut casarea deciziei cu trimitere spre rejudecare la instanța de apel.

Recursul inculpatului nu este fondat.

Instanța de fond care a reținut starea de fapt cu privire la acest recurent a făcut o amplă analiză a probelor și a respins motivat apărările acestuia.

Inculpatul a fost îndelung supravegheat iar convorbirile telefonice ascultate cu autorizarea legală relevă că acesta s-a angajat în traficul de anhidridă acetică, cunoscând că substanța este un precursor al fabricării drogurilor de mare risc. Există date suficiente că acesta era în contact cu persoane care puteau procura cantități însemnate de astfel de substanțe pe care organele de investigație n-au fost capabile însă să le descopere, urmărirea acelor persoane fiind eșuată.

Există însă certitudinea că inculpatul Mustafa Durukan a livrat 0,5 l. anhidridă acetică, mostră a substanțelor ce urmau să fi livrate în continuare.

Faptul că faptele lui au rămas în acest stadiu nu se datorește voinței acestuia ci împrejurării că cei care urmau să-i predea cantitățile mari de anhidridă acetică s-au oprit din motive deocamdată numai de ei cunoscute.

Relevantă este însă în persistența rezoluțiunii infraționale a inculpatului recurent promisiunea de a procura precursori în fabricarea drogurilor de la relațiile lui din municipiul Oradea.

Acesta este un motiv pentru care pedeapsa aplicată de instanța de apel este mai apropiată de criteriile de individualizare a pedepselor prevăzute în art.72 din codul penal.

Față de lipsa de sinceritate a inculpatului în cursul procesului, în mod corect instanța de apel a înlăturat circumstanțele atenuante reținute de instanța fondului și a aplicat o pedeapsă apropiată de limita minimă prevăzută de lege.

S-a avut în vedere și împrejurarea că inculpatul odată pus în libertate s-a sustras judecății și în consecință a încercat să eludeze răspunderea penală.

Cât privește procedura de citare la judecarea apelului aceasta a fost îndeplinită conform legii.

Așa fiind, în baza art.385¹⁵ pct.2 lit.d din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție va admite recursul declarat de inculpatul Vla Aleksandar împotriva deciziei penale a Curții de Apel București pe care o va casa în parte și în baza art.11 pct.2 lit.a Cod procedură penală și art.10 lit.d Cod procedură penală va achita pe inculpat.

Va menține celelalte dispoziții ale deciziei.

Va respinge recursurile inculpaților Goran Bajceta și Mustafa Durukan pe care îi va obliga la cheltuieli judiciare către stat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E

Admite recursul declarat de inculpatul Vla Aleksandar împotriva deciziei penale nr.954 din 7 decembrie 2005 a Curții de Apel București – Secția I Penală, pe care o casează în parte și rejudecând:

În baza art.11 pct.2 lit.a Cod procedură penală raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală, achită pe inculpat pentru infracțiunea prevăzută de art.9 din Legea nr.143/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Menține celelalte dispoziții ale deciziei atacate.

Respinge, ca nefondate, recursurile declarate de inculpații Goran Bajceta și Mustafa Durukan împotriva aceleiași decizii.

Obligă pe recurenții inculpați Goran Bajceta și Mustafa Durukan la plata sumei de câte 200 lei, reprezentând cheltuieli judiciare către stat.

Onorariile interpreților de limba sârbă și de limba turcă, se vor plăti din fondul Înaltei curți de Casație și Justiție.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 12 octombrie 2006.

LUMEAJUSTITIEI.RO